

Διάλεξη 3

Ιστορική αναδρομή στις σημαντικότερες συγκυρίες που διαμόρφωσαν την ΕΟΚ/ΕΕ . Περίοδος πριν την ΕΟΚ

Προκειμένου να αποτυπώσουμε τις πολιτικές διεργασίες που έλαβαν χώρα μεταξύ του ΒΠΠ και της υιοθέτησης της ΕΟΚ θα πρέπει να αποτυπώσουμε τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που επικρατούσαν στην Ευρώπη στο τέλος του ΒΠΠ

Για να το επιτύχουμε αυτό θα πρέπει να αναλογιστούμε τις συνέπειες που είχε η πολιτική και οικονομική κατάσταση στην Ευρώπη πριν το ΒΠΠ

Στο τέλος του ΒΠΠ η Ευρώπη ήταν διαιρεμένη στις σφαίρες επιρροής που είχαν διαμορφωθεί με τη Συμφωνία της Γιάλτας

Όμως για να έχουμε πλήρη εικόνα των γεωπολιτικών συνθηκών της εποχής που προφανώς αφορούν εν μέρει τουλάχιστον και την τωρινή κατάσταση στην Ευρώπη χρειάζεται να ανατρέξουμε στην ιστορία της πολιτικής και στρατιωτικής διαπάλης που είχε αναπτυχθεί στην Ευρώπη από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα

Αυτή η περίοδος έχει χαρακτηριστεί μεταξύ άλλων και ως η περίοδος της αποικιοκρατίας αφού οι μεγάλες Ευρωπαϊκές δυνάμεις είχαν υπό την άμεση ή έμμεση κατοχή τους το σημαντικότερο μέρος του μη Ευρωπαϊκού και μη Αμερικανικού κόσμου

Είναι γνωστό ότι η μεγαλύτερη αποικιοκρατική δύναμη της εποχής ήταν η Μεγάλη Βρετανία η οποία κατείχε σημαντικότερα εδάφη στην Αφρική και την Ασία

Έπονταν η Γαλλία η οποία ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη αποικιοκρατική δύναμη

Επίσης η Ιταλία είχε κάποιες λιγότερες μεν αλλά σημαντικές αποικίες στην Αφρική

Η Γερμανία η οποία είχε ενοποιηθεί σαν κράτος πολύ αργότερα από τη Μεγάλη Βρετανία και τη Γαλλία, δηλαδή τους δύο βασικούς ανταγωνιστές αλλά και δυνητικά συμμάχους της στην Ευρώπη δεν κατείχε αποικίες καθότι όταν είχε διαμορφωθεί το αποικιοκρατικό τοπίο η Γερμανία δεν αποτελούσε ακόμη ενιαίο κράτος

Ως αποτέλεσμα αναπτύχθηκε στη Γερμανία η έννοια του ζωτικού χώρου

Πολύ απλά αυτή η έννοια συμπύκνωνε την επιθυμία του Γερμανικού κράτους να επεκταθεί αποικιοκρατικά, λόγω όμως της έλλειψης περιοχών στις οποίες να μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο εκτός Ευρώπης, είδε τις περιοχές της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης ως τις περιοχές τις οποίες μπορούσε και μάλιστα έπρεπε να εποίκισι με τον έναν ή άλλον τρόπο προκειμένου να μπορεί να ανταγωνίζεται γεωπολιτικά και οικονομικά τη Μεγάλη Βρετανία και τη Γαλλία

Η Γερμανική επιθετικότητα ασφαλώς εξηγείται και από τις οικονομικές συνθήκες που επικράτησαν στη Γερμανία στη διάρκεια του μεσοπολέμου σε μεγάλο βαθμό λόγω της επιβολής της Συνθήκης των Βερσαλλιών η οποία διέλυσε τη Γερμανική οικονομία και οδήγησε στην άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία

Η έννοια του ζωτικού χώρου αποτέλεσε ουσιαστικό παράγοντα άσκησης γεωπολιτικής επιρροής στη Γερμανία από το τις αρχές του 19^{ου} αιώνα έως το τέλος του ΒΠΠ

Ήταν το βασικό κίνητρο πίσω από τον Α και τον Β ΠΠ ενώ στον ΒΠΠ έλαβε πλέον και πολύ ισχυρά φυλετικά χαρακτηριστικά με τον δηλωμένο στόχο των Ναζί να είναι είτε ο εκτοπισμός των πληθυσμών αυτών των κρατών εκτός των περιοχών στις οποίες διέμεναν είτε η πλήρης εξαφάνιση τους. Η ευγονική αποτέλεσε ουσιαστικό συστατικό στοιχείο αυτής της πολιτικής.

Η ευγονική αποτελούσε την κυρίαρχη προσέγγιση στην επιστήμη της ιατρικής αλλά και της ανθρωπολογίας εκείνη την εποχή όχι μόνο στη Γερμανία αλλά και εκτός αυτής.

Στην πιο απλή της μορφή αφορούσε την απόλυτη πεποίθηση ότι οι άνθρωποι γεννιούνται με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά τα οποία κληρονομούν από τους προγόνους τους.

Τα χαρακτηριστικά αυτά αφορούν την εξωτερική εμφάνιση αλλά και τον χαρακτήρα των ανθρώπων.

Ο χαρακτήρας δηλαδή και ο πολιτισμός της κάθε χώρας ήταν απόλυτα προκαθορισμένοι γενετικά και κανένας κοινωνικός, οικονομικός ή πολιτικός παράγοντας δεν είχε σημασία.

Οι άνθρωποι δηλαδή όπως ακούμε και σήμερα αρκετά συχνά γεννιούνται, δεν γίνονται.

Ασφαλώς αν σήμερα η έκφραση αυτή χρησιμοποιείται σε μια πιο light εκδοχή τότε χρησιμοποιούνταν ως απόλυτος καθοριστικός παράγοντας διαμόρφωσης ταυτοτήτων.

Οι πληθυσμοί έτσι χωρίζονταν ανάμεσα στους ανώτερους (κατά βάση Δυτικούς) και τους κατώτερους (αυτούς που είχαν αποικιοποιηθεί ή υπήρχε διάθεση για να επικοιστούν).

Πρέπει να επισημανθεί ότι η ευγονική δεν ήταν μια περιθωριακή και ακραία ιδεολογία η οποία αφορούσε μόνο τη Ναζιστική Γερμανία

Σίγουρα οι Ναζί προσέδωσαν στην ευγονική επιπλέον χαρακτηριστικά εντάσσοντας την σε μια συνολική πολιτική μαζικής εξόντωσης των κατώτερων φυλών, ακολουθώντας όμως σε μεγάλο βαθμό πρακτικές του ΗΒ και της Γαλλίας οι οποίες σε μεγάλο βαθμό έχουν παραληφθεί από την επίσημη ιστοριογραφία

Όμως ήταν μια διαδεδομένη ιδεολογία της εποχής μέχρι τον ΒΠΠ η οποία σε μεγάλο βαθμό εργαλειοποιούνταν προκειμένου να δικαιολογήσει τις φρικαλεότητες τις οποίες υλοποιούσαν οι ΜΒ και η Γαλλία ενάντια στους επικοισμένους λαούς στην περίοδο της αποικιοκρατίας

Για παράδειγμα ένα στοιχείο που έχει σε μεγάλο βαθμό παραληφθεί από την ιστορία είναι ότι ο Κένυς ο οποίος ταυτίστηκε την μεταπολεμική περίοδο με τα σημαντικά επιτεύγματα των τριάντα χρόνων του καπιταλισμού της ευημερίας, όταν ζούσε και ήδη από την αρχή της ακαδημαϊκής του καριέρας ήταν φανατικός υποστηρικτής της ευγονικής και μέλος της Βασιλικής Εταιρίας Ευγονικής στο ΜΒ

Στα πλαίσια της ανησυχίας του για την αύξηση του πληθυσμού σε περιοχές όπως η Ινδία, ήταν υπέρμαχος της χρήσης της ευγονικής προκειμένου να περιοριστούν μέσω βίαιων κυβερνητικών παρεμβάσεων οι επεκτάσεις των 'κατώτερων' πληθυσμών

Το ίδιο ισχύει και για τον οικονομολόγο Alfred Marshall ο οποίος θεωρείται ο πατέρας των σύγχρονων μαθητικοποιημένων οικονομικών και της μικροοικονομικής

Για τη Γερμανία, οικονομικά ο στόχος ήταν είτε μέσω του πλήρους αφανισμού των αυτόχθονων πληθυσμών είτε μέσω της πλήρους υποδούλωσης τους να αναπτυχθεί η περιοχή της ΚΑΕ στη βάση της γεωργικής παραγωγής και να προσφέρει αγροτικά προϊόντα στην κυρίως βιομηχανική Γερμανία

Οι συνθήκες αυτές μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η Γερμανία ήταν ο κακός της υπόθεσης στο να σύρει την Ευρώπη σε ένα δεύτερο ΠΠ αλλά ο ρόλος των άλλων μεγάλων αποικιοκρατικών δυνάμεων ήταν εξίσου καταλυτικός

Αυτό τεκμαίρεται ιστορικά και από την περίφημη πολιτική κατευνασμού την οποία ακολούθησαν οι μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις έναντι της Γερμανίας του Χίτλερ πριν το ΒΠΠ

Σε αυτή προστίθεται και το περίφημο Σύμφωνο Χίτλερ- Στάλιν το οποίο υπογράφηκε το 1939 στην οποία συμφωνήθηκε η διαίρεση της ήδη κατακτημένης από τους Γερμανούς Πολωνίας και η μη εμπλοκή της Σοβιετικής Ένωσης σε τυχόν επίθεση στην Τσεχοσλοβακία

Η Πολωνία παρενθετικά αποτελεί την πιο πολύπαθη χώρα από τους συνεχείς ευρωπαϊκούς πολέμους λόγω της γεωγραφικής της θέσης στο κέντρο ακριβώς της Ευρώπης

Αλλά και η προγενέστερη Συμφωνία ανάμεσα στη Γερμανία και τη ΜΒ το 1938 με την οποία ο τότε Πρωθυπουργός της ΜΒ θεώρησε ότι είχε κατευνάσει τη γερμανική επιθετικότητα

Και οι δύο αυτές συμφωνίες προφανώς καταργήθηκαν στην πράξη όταν έγινε κατανοητό ότι η Γερμανία δεν ήταν διατεθειμένη να κατευναστεί αλλά αντιθέτως σκόπευε να ακολουθήσει την πολιτική του ζωτικού χώρου πλήρως

Σε αυτό το πλαίσιο χρειάζεται να αναφερθούμε συνοπτικά και στον ισπανικό εμφύλιο ο οποίος σύμφωνα με τους περισσότερους ιστορικούς αποτέλεσε ένα προοίμιο της σύγκρουσης ανάμεσα στα φασιστικά καθεστώτα και τους αντιπάλους τους

Το τέλος του ΒΠΠ ήταν αποτέλεσμα ακόμη και σύμφωνα με συντηρητικούς ιστορικούς του ρόλου της Σοβιετικής Ένωσης

Έχοντας επιτρέψει στα Γερμανικά στρατεύματα να καταλάβουν ουσιαστικά τον ζωτικό χώρο, πράττοντας φρικαλεότητες στους ντόπιους πληθυσμούς, για τις οποίες συνεπώς καθίσταται συνυπεύθυνη και η Σοβιετική Ένωση υποχωρούσε όλο και πιο μέσα στο εσωτερικό της

Οι φρικαλεότητες αυτές αφορούσαν τις χώρες που εντάσσονταν στον ζωτικό χώρο εκτός από τις χώρες οι οποίες είχαν ανοιχτά συνεργαστεί με τους Ναζί,

μιλάμε για κράτη τα οποία όχι υπό την απειλή των όπλων όπως συνέβη με τις κατοχικές κυβερνήσεις στην Ελλάδα αλλά προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα δικά τους εθνικά συμφέροντα, εντάχθηκαν αυτοβούλως ανοιχτά, προσέφεραν πολεμικό προσωπικό και υλικό στη Γερμανία και καλωσόρισαν τα Γερμανικά στρατεύματα στο έδαφος τους

χώρες όπως η Ουγγαρία, η Κροατία, η Σλοβακία, η Ουκρανία, σε κάποιο βαθμό η Ρουμανία και η Βουλγαρία η οποία γνωρίζετε όσοι κατάγεστε από τη Βόρεια Ελλάδα ότι λειτούργησε σαν δύναμη κατοχής στην Βόρεια Ελλάδα στην οποία οι Γερμανοί ελάχιστα έως καθόλου έκαναν αισθητή την παρουσία τους

Αυτό που μέσα στην παράνοια που διαμόρφωσε τις πολεμικές επιχειρήσεις της Γερμανίας στην περίοδο του ΒΠΠ το 1943, δεν έγινε κατανοητό ήταν ότι οι κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούσαν στις περιοχές αυτές τον χειμώνα δεν μπορούσαν παρά να διαλύσουν τα γερμανικά στρατεύματα

Πολύ απλά ο βαρύς χειμώνας που επικράτησε στην περιοχή κατέστησε την περαιτέρω επέλαση των γερμανικών στρατευμάτων αδύνατη με αποτέλεσμα αυτά σταδιακά να αποσύρονται προς το γερμανικό έδαφος. Όταν αυτό έγινε και όταν ο καιρός το επέτρεψε, οι Σοβιετικοί επέλλασαν προς τη Γερμανία, μπαίνοντας στην επικράτεια της και καταλαμβάνοντας την ουσιαστικά το 1944

Το κόστος στις ανθρώπινες ζωές που υπέστη η ΣΕ στον ΒΠΠ ήταν αναλογικά με τον πληθυσμό της αλλά και σε απόλυτους αριθμούς απλά τεράστιο

Φτάνουμε έτσι στο τέλος του ΒΠΠ οπότε οι ΗΠΑ προέβησαν και στις δύο πυρηνικές επιθέσεις στο έδαφος της Ιαπωνίας

Γιατί τα λέμε όλα αυτά και τι σχέση έχουν με την ευρωπαϊκή ενοποίηση;

Όλα αυτά τα στοιχεία δεν τα δίνουμε απλά για να παραθέσουμε τις βασικές συνθήκες που επικρατούσαν στην Ευρώπη πριν τον ΒΠΠ και να επισημάνουμε αυτές που οδήγησαν στο τέλος του

Οι συνθήκες που είχαν διαμορφωθεί πριν τον ΒΠΠ και διαμορφώθηκαν στο τέλος του ΒΠΠ διαμόρφωσαν το γεωπολιτικό σκηνικό της Ευρώπης μετά τον πόλεμο και μέσα σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και οι πρώτες απόπειρες ενοποίησης των ευρωπαϊκών κρατών αλλά και η γεωπολιτική θέση που τελικά έλαβε η ΕΟΚ στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου

Για παράδειγμα αν αναγνώσουμε την ιστορία της Ανατολικής Ευρώπης ανάποδα δεν μπορούμε παρά να αναρωτηθούμε για την τεράστια γεωπολιτική αξία που προσέλαβε η ΣΕ μέχρι το 1990

Ουσιαστικά της παραχωρήθηκε η μισή Ευρώπη, ένα μοναδικό κατόρθωμα για τους Σοβιετικούς ειδικά δεδομένης της μετέπειτα κατάρρευσης του Ανατολικού μπλοκ

Όμως η ένταξη των ευρωπαϊκών χωρών του Ανατολικού μπλοκ στη Σοβιετική σφαίρα επιρροής υποστηρίχτηκε σθεναρά από τον μεγάλο αντίπαλο της, τις ΗΠΑ

Αυτό ως αντάλλαγμα στις τεράστιες απώλειες που υπέστη η ΣΕ στον ΒΠΠ

Συνεπώς όσοι κάνουν λόγο για φασιστικά καθεστώτα που επιβλήθηκαν με τη βία στις χώρες του Ανατολικού μπλοκ είναι απλά ανιστόρητοι και παραγνωρίζουν την υποστήριξη αυτού του διαμοιρασμού της Ευρώπης από τις ΗΠΑ αλλά και το ΗΒ

Επίσης ορισμένα από αυτά τα στοιχεία εξηγούν σε σημαντικό βαθμό τις πολιτικές συνθήκες που επικρατούν στην ΕΕ σήμερα

Για παράδειγμα στην Ουκρανία στην οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις από την ΕΕ το 2014 οι δυνάμεις τις οποίες στηρίζει ανοιχτά η ΕΕ (αντιρωσικές δυνάμεις) είναι απόγονοι των συνεργατών των ναζί

Επίσης η θέση που πήραν αρκετές από τις χώρες της ΚΑΕ στην γερμανική επέλαση εξηγούν και την αποδοχή εκ μέρους τους της γερμανικής πολιτικής μετά το 2010 αλλά και τη θέση τους ως ουσιαστικά οικονομικοί και πολιτικοί δορυφόροι της Γερμανίας στην σημερινή ΕΕ

Όμως αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία είναι ότι όπως έχει πει κάποιος ιστορικός, οι πιο σημαντικές ιστορικές συνθήκες έχουν ως αποτέλεσμα φανατικοί εχθροί να συνασπίζονται

Η γερμανική επεκτατικότητα που εκφράστηκε στο ΒΠΠ έφερε κοντά τις ΗΠΑ με τη Σοβιετική Ένωση, δύο μεγάλες δυνάμεις με εντελώς αντίθετα συστήματα πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης αλλά και γεωπολιτικούς στόχους

Οι δύο αυτές μεγάλες δυνάμεις μαζί με το ΗΒ το οποίο πέτυχε να αποκρούσει όλες τις γερμανικές επιθέσεις και να μην κατακτηθεί ποτέ από τους Γερμανούς, παρότι παρενθετικά ο Χίτλερ θαύμαζε υπερβολικά τους Βρετανούς και τα όσα είχαν καταφέρει στις αποικίες τους και θεωρούσε του Βρετανούς φυσικούς συμμάχους του στο Γ Ραιχ που επεδίωκε να διαμορφώσει,

και δευτερευόντως η Γαλλία

αποτελέσαν τις μεγάλες δυνάμεις που διαμόρφωσαν το γεωπολιτικό σκηνικό μετά τον ΒΠΠ

Στα πλαίσια αυτά αποφασίστηκε η κατάληψη της Γερμανίας από τις τρεις μεγάλες δυνάμεις και ο διαχωρισμός της σε σφαίρες επιρροής

Επίσης, οι Σοβιετικοί ειδικά επεδίωκαν την επιβολή χρηματικών κυρώσεων στη Γερμανία και την καταβολή αποζημιώσεων για όλες τις απώλειες που είχαν υποστεί τόσο από άποψη ανθρώπινων ζώων όσο και υλικών υποδομών οι οποίες δεδομένων των παραπάνω ήταν τεράστιες

Στις πρώτες φάσεις μετά τον ΒΠΠ αποφασίστηκε η πλήρης αποστρατικοποίηση της Γερμανίας και ο αυστηρός έλεγχος της βιομηχανικής της παραγωγής από τις τρεις δυνάμεις που είχαν διαιρέσει την χώρα σε σφαίρες επιρροής

Όμως ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1940 και ολοκληρωμένα πλέον μετά το 1953 οπότε και τελικά επικράτησε το ρήγμα στις σχέσεις ανάμεσα στις ΗΠΑ που πλέον είχαν αναλάβει τα ηνία της παγκόσμιας ηγεμονικής δύναμης από τη Μεγάλη Βρετανία, και την ΕΣΣΔ υπήρξε σημαντική μεταστροφή στην πολιτική των μεγάλων δυνάμεων έναντι της Δυτικής Γερμανίας

Οι ΗΠΑ διατύπωσαν το 1947 το Δόγμα Τρούμαν (Πρόεδρος των ΗΠΑ) το οποίο διατύπωσε την πολιτική πρόθεση των ΗΠΑ να υποστήριξουν όλους τους ελεύθερους ανθρώπους που αντιστέκονταν στις ένοπλες μειοψηφίες και/ή τις εξωτερικές πιέσεις

Η Ελλάδα διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο σε αυτή την εξέλιξη αφού ουσιαστικά το Δόγμα Τρούμαν καθόριζε την Αμερικανική εξωτερική πολιτική ως επεκτατική και παρεμβατική ειδικά στα πλαίσια του ελληνικού εμφυλίου πολέμου

Από την άλλη η ΕΣΣΔ κινήθηκε εξίσου δυναμικά για να επικρατήσει πλήρως στις χώρες που εντάχθηκαν στο Ανατολικό μέτωπο, προβαίνοντας σε στρατιωτικές παρεμβάσεις σε περιπτώσεις χωρών όπου εμφανίζονταν τάσεις αντίστασης στη Σοβιετική ηγεμονία, με αποκορύφωμα το Πραξικόπημα στην Τσεχοσλοβακία το 1948 από την εκλεγμένη Κομμουνιστική κυβέρνηση η οποία όμως έβλεπε σημάδια απώλειας της δημοτικότητας της

Το πραξικόπημα αυτό προφανώς είχε την πλήρη και έμπρακτη στρατιωτική υποστήριξη της ΕΣΣΔ

Πρέπει να σημειωθεί ότι σε πολλές -όχι όμως σε όλες- τις χώρες του Ανατολικού μπλοκ η απόφαση ένταξης στη σφαίρα επιρροής της ΕΣΣΔ υποκινήθηκε σε μεγάλο βαθμό και από εγχώριους παράγοντες

Τα αντιστασιακά κινήματα σε αυτές τις χώρες απολάμβαναν τεράστια δημοτικότητα και τους αποδόθηκαν σημαντικά εύσημα στην αντιμετώπιση της Ναζιστικής απειλής

Κλασικό τέτοιο παράδειγμα ήταν η Γιουγκοσλαβία του Τίτο, ο οποίος παρότι Κροάτης, δηλαδή κατάγονταν από μια χώρα που είχε συνεργαστεί με τους Ναζί (Ουστάζι) είχε ηγηθεί της αντιστασιακής δράσης των Γιουγκοσλαβικών δυνάμεων

Η περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας γενικά αποτελεί ένα ξεχωριστό παράδειγμα μιας φεντεραλιστικής χώρας που κατάφερε να συνενώσει διαφορετικές εθνότητες υπό τη σκέπη μιας συνομοσπονδίας και εξελίχθηκε σε σημαντικό εταίρο και των Δυτικών δυνάμεων μέσω εμπορικών συναλλαγών ειδικά μετά τη δεκαετία του 1960

Η Ανατολική Γερμανία αποτέλεσε ουσιαστικά την εδαφική ενότητα που ήταν η σφαίρα επιρροής των Σοβιετικών μετά τον ΒΠΠ

Στον Δυτικό κόσμο άρχισε να διαμορφώνεται παράλληλα και μια τάση ταύτισης των εθνικισμών με τις πολεμικές συρράξεις και ανάδυσης κινημάτων που υποστήριζαν διεθνή συνεργασία

Οι ΗΠΑ υποστήριξαν ανοιχτά αυτές τις διεργασίες αφού είδαν στην αναδυόμενη Δυτική Ένωση ένα γεωπολιτικό ανάχωμα στην πιθανή επέλαση κομμουνιστικών καθεστώτων στις χώρες που ανήκαν στη σφαίρα επιρροής της

Αξίζει να σημειωθεί ότι η δύναμη ορθόδοξων Κομμουνιστικών ή αριστερών Σοσιαδημοκρατικών συνασπισμών στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης ήταν πολύ έντονη τη μεταπολεμική περίοδο

Συνεπώς στο Ψυχροπολεμικό κλίμα που επικράτησε οι ΗΠΑ ανησύχησαν ότι μέσω δημοκρατικών διαδικασιών, συγκεκριμένες χώρες θα εξέλεγαν αριστερές κυβερνήσεις και θα ανέπτυσαν στενότερους γεωπολιτικούς δεσμούς με την ΕΣΣΔ

Έτσι, Δυτικοευρωπαϊκές χώρες προχώρησαν σε υπερεθνικές συνεργασίες πρώτα στον στρατιωτικό τομέα

Η Συνθήκη των Βρυξελλών υπογράφηκε το 1948 ανάμεσα στο Βέλγιο, τη Γαλλία, το ΗΒ, το Λουξεμβούργο και της Ολλανδίας